

РЕШЕНИЕ

№ 1413

гр. София, 20.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-9, в публично заседание на осми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Жаклин Комитова

при участието на секретаря Славка Кр. Димитрова
като разглежда докладваното от Жаклин Комитова Търговско дело №
20211100901925 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

ПРЕДЯВЕНИ СА ОБЕКТИВНО КУМУЛАТИВНО СЪЕДИНЕНИ ИСКОВЕ С ПРАВНО ОСНОВАНИЕ ЧЛ.79, АЛ.1 ОТ ЗЗД ВЪВ ВР. С ЧЛ.327, АЛ.1 ОТ ТЗ, ВСЕКИ ЕДИН ОТ ТЯХ ОБЕКТИВНО КУМУЛАТИВНО СЪЕДИНЕНЕ С ИСК С ПРАВНО ОСНОВАНИЕ ЧЛ.86 ОТ ЗЗД.

Ищецът „В.***” ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление - гр. Габрово, ул. „****”, представлявано от управителя И.З., чрез адв. В. Е. Д. - САК, адрес за призоваване и съобщения: гр. София, ул. *****, тел.: *****, е-mail: *****, е предявил на 27.09.2021 г. искова молба срещу ответниците „Б.Е.И.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: област Ловеч, община Тетевен, с. Гложене, ул. *****, *****, представлявано от управителя П.Х.Д. и „Л.К.“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. *****, представлявано от изпълнителните директори И. В.С. и П.Д.М..

Твърди се в исковата молба, че ищецът има трайни търговски отношения с ответниците „Б.Е.И.“ ЕООД и „Л.К.“ АД. Във връзка със същите „В.*** ЕООД е извършвало множество доставки на дървен материал от различни видове. С оглед на съществуваща в склада на дружество „Б.Е.И. ЕООД сушилня за дърво, ищцовото дружество предава дъбови дъски за сушене в ответното дружество.

С Превозен билет № 211349375/15.04.2019 г. в „Б.Е.И.“ ЕООД са

предадени дъбови дъски за сушене. На 01.08.2019 г. е установена липса от 10 000 см³ от предоставените дъбови дъски. На основание същото са издадени 2 бр. фактури, а именно Фактура № 2756/01.08.2019 г. и Фактура № 2757/02.08.2019 г.

В периода 2019 г. - 2020 г. са издадени още 3 бр. фактури за доставка на дървен материал от вида дъб и бук. За извършените доставки и на основание Протокол от 01.08.2019 г. в с. Гложене от ищцовото дружество са издадени следните данъчни фактури: Фактура № 2654/27.03.2019 г. - за доставка на дървен материал „бук“, 30“ и 50“ м³ на стойност 8 400 лв с ДДС; Фактура № 2743/04.07.2019 г.- за доставка на дървен материал „дъб“, 50“ м³ на стойност 15 600 лв. с ДДС; Фактура № 2756/ 01.08.2019 г. - за дървен материал „дъб“, 28“ м³ на стойност 5 280 лв. с ДДС; Фактура № 2757/02.08.2019 г. - за дървен материал „дъб“, 28“ м³ на стойност 7 920 лв. с ДДС; Фактура № 3064/29.12.2020 г.- за доставка на дървен материал „дъб“, 28“ м³ на стойност 8 400 лв с ДДС.

„В.***“ ЕООД е извършило доставките качествено, в срок и в съответствие с изискванията на Възложителите, без забележка от тяхна страна.

„Б.Е.И. ЕООД и „Л.К.“ АД са направили на 18.04.2020 г. частично плащане по издадена данъчна Фактура № 2654/27.03.2019 г. в размер на 2 640 лв. в брой в склада на ищцовото дружество в гр. Габрово. Б.Е.И.“ ЕООД и „Л.К.“ АД направили и второ частично плащане, този път по издадена данъчна Фактура № 3064/29.12.2020 г. в размер на 3 000 лева в брой, в склада на ищцовото дружество в гр. Габрово. По посочените фактури от страна на „Б.Е.И.“ ЕООД и „Л.К.“ АД до датата на настоящата искова молба няма постъпили повече плащания.

Ищецът поддържа, че с оглед на настъпилата забава в плащанията по посочените фактури, между страните са проведени редица опити за постигане на споразумение и доброволно уреждане на отношенията между тях и заплащане на дължимите суми. Видно от представената кореспонденция, същата се води с представляващите „Л.К.“ АД. Въпреки множеството отстъпки, направени от ищеца с оглед на дълготрайните търговски взаимоотношения между страните, в т.ч. и опрощаване на законната лихва за задълженията и одобреното от страна на „Л.К.“ АД, подписване на споразумение не е осъществено.

По образувано от ищеца ч.гр.д. № 20214200900058 по описа на Окръжен съд - Габрово е допуснато обезпечение на бъдещ иск с Определение № 67 от 23.08.2021 г.

В исковата молба се поддържа, че посочените данъчни фактури са надлежно осчетоводени от ищцовото дружество, въведени са в дневника за продажби за съответните данъчни периоди, както и е заплатено начисленото ДДС. Доколкото между страните не е уговорен падеж, то следва да се приеме, че по отношение на плащането следва да се приложи разпоредбата на чл. 303а, ал. 3 от ТЗ, съобразно която когато не е уговорен срок за плащане, паричното задължение трябва да бъде изпълнено в 14-дневен срок от получаване на фактура или на друга покана за плащане, т.е. в конкретните случаи, както следва: по Фактура № 2654/27.03.2019 г. - на 09.04.2019 г.; по

Фактура № 2743/04.07.2019 г. - на 18.07.2019 г.; по Фактура № 2756/01.08.2019 г. - на 15.08.2019 г.; по Фактура № 2757/02.08.2019 г. – на 16.08.2019г. и по Фактура № 3064/29.12.2020 г. - на 12.01.2021 г.

Според ищеца, чл. 304 от ТЗ въвежда необорима законова презумпция за възникване на пасивна солидарност. Предпоставките във връзка с последната са следните: задълженията да произтичат от търговска сделка, сделката да има търговски характер за задължените лица, поемане на общо задължение и сделката не следва да е сключена по начин, по който да се изключва солидарността. Дружеството „Л.К.“ АД е едноличен собственик на капитала на дружество „Б.Е.И.“ ЕООД. На практика акционерното дружество осъществява дейността си посредством други дъщерни дружества, като междувременно притежава целият пакет от дружествени дялове в тях. На първо място, при сключване на сделките, по време на преговорите за същите и в рамките на осъществяваната между страните кореспонденция, същите са се провеждали изключително с представители на „Л.К.“ АД. На следващо място, именно представляващите „Л.К.“ АД са лицата, с които се провежда цялостната кореспонденция, в т.ч. и писмена по отношение на възникнали задължения на „Б.Е.И.“ ЕООД и от изготвения от ищеца и одобрен от тях проект на споразумение. Гореизложеното се потвърждава и от предоставената кореспонденция с И. С.- изпълнителен директор на дружество „Л.К.“ АД от официалния му служебен имейл адрес. От същата става ясно, че по никакъв начин не се оспорва претенцията, предмет на настоящото производство. В допълнение множество от плащанията за задължения на „Б.Е.И.“ ЕООД, в т.ч. и по други фактури от ищцовото дружество, изхождат от други дружества, в които отново „Л.К.“ АД е едноличен собственик на капитала или от представляващи „Л.К.“ АД.

Гореизложеното се потвърждава и от факта, че при подписване на Протокол от 01.08.2019 г. присъстват и представляващи дружество „Л.К.“ АД, именно в качеството си на представляващи акционерното дружество. Същите подписват и изготвения протокол. Въпреки уговорката между страните, че задължението следва да се фактурира в тежест на дружество „Б.Е.И.“ ЕООД, ищецът счита че „Л.К.“ АД по недвусмислен начин се е задължило да изпълни непогасените от „Б.Е.И.“ ЕООД задължения.

В исковата молба се твърди също, че видно от предоставените данъчни фактури, падежите за плащанията по тях са настъпили преди изключително дълъг период от време. Макар същите да са издадени към дружество „Б.Е.И.“ ЕООД, с оглед характера и начина на организиране на дейността на дружество „Б.Е.И.“ ЕООД и дружество „Л.К.“ АД, както и с оглед характера на сделката, ищецът счита, че следва да се приложи чл. 304 от ТЗ.

Ищецът поддържа, че с оглед забавените плащания той има право да претендира и лихви за забава на основание чл. 294, ал. 1 от ТЗ в определения по чл. 86 от ЗЗД размер, за периоди, както следва: по Фактура № 2654/27.03.2019 г. - за периода от 10.04.2019 г. до 27.09.2021 г. - 2 104.67 лева; по Фактура № 2743/04.07.2019 г. - за периода от 19.07.2019 г. до 27.09.2021 г. - 3 475.33 лева; по Фактура № 2756/01.08.2019 г. - за периода от 16.08.2019 г. до 27.09.2021 г. - 1135.20 лева; по Фактура № 2757/02.08.2019 г. - за периода от 17.08.2019 г. до 27.09.2021 г. - 1 700.60 лв.; по Фактура № 3064/29.12.2020 г. - за периода от 13.01.2021 г. до 27.09.2021 г. - 602 лева, или законна лихва в общ размер на 9 020.80 лева.

Ищецът моли да бъде постановено решение, с което **да бъдат осъдени ответниците „Б.Е.И.“ ЕООД**, ЕИК 202530779, със седалище и адрес на управление: област Ловеч, община Тетевен, с. Гложене, ул. ***** представлявано от П.Х.Д. и **„Л.К.“ АД**, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „****“, представлявано от И. В.С. и П.Д.М., **да заплатят на ищеца „В.***“ ЕООД**, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление - гр. Габрово, ул. „****“, представлявано от управителя И.З., следните суми за доставка на дървен материал, в съответствие с Фактура № 2654/27.03.2019 г., Фактура № 2743/04.07.2019 г., Фактура № 2756/01.08.2019 г., Фактура № 2757/02.08.2019 г. и Фактура № 3064/29.12.2020 г. на обща стойност от 44 559 (четиридесет и четири хиляди петстотин петдесет и девет лева) лева, ведно със законната лихва върху остатъка от дължимата главницата от 1 376 лв., считано от датата на завеждане на иска в съда до окончателното плащане на сумата и лихва за забава по фактури в общ размер от 9 020.80 (девет хиляди и двадесет лева и осемдесет стотинки) лева, разносните в обезпечителното производство, в т.ч. държавна такса в размер на 40 лв. и адвокатски хонорар в размер на 1 500 лв., разносните в изпълнителното производство и разносните в настоящото производство, в това число държавна такса и адвокатско възнаграждение

На 18.10.2021 г. ищецът, във връзка с Разпореждане на съда № 1666 от 29.09.2021 г., е подал молба, в която прави следните уточнения:

Във връзка с Фактури с № 2756/ 01.08.2019 г. и Фактура № 2757/02.08.2019 г. се твърди, че същите са издадени на основание приложен Тристранен Протокол от 01.08.2019 г. Ответникът „Б.Е.И." ЕООД притежава сушилният за дървен материал. Част от дейността на дружеството се състои в сушене на предоставен дървен материал. Както е описано в Протокола, с Превозен билет № 2113493975/1504.2019 г. ищецът е предал за сушене дъбови дъски с дебелина 2.8 см - 18,000 см³. Дъските е следвало да бъдат изсушени в сушилният и след това върнати на „В.***" ЕООД. По отношение на същите не е настъпвала промяна на собствеността от „В.***" ЕООД към „Б.Е.И." ЕООД или „Л.К." АД. Доколкото след завършване на процеса на сушене дървеният материал не е върнат на „В.***" ЕООД е извършена проверка на 01.08.2019 г., която установява липса в размер на 10,000 см³. В същия протокол страните се споразумели за издаване на процесните фактури с номера № 2756/01.08.2019 г. и 2757/02.08.2019 г. за липсващия в сушилният дървен материал, собственост на „В.***" ЕООД.

Ищецът уточнява, че стойността на фактурите, както са посочени в исковата молба е: Фактура № 2654/27.03.2019 г. - за доставка на дървен материал „бук", 30" и 50" m³ на стойност 6 360 лв. с ДДС; Фактура № 2743/04.07.2019 г. - за доставка на дървен материал „дъб", 50" m³ на стойност 15 600 лв. с ДДС; Фактура № 2756/ 01.08.2019 г. - за дървен материал „дъб", 28" m³ на стойност 5 280 лв. с ДДС; Фактура № 2757/02.08.2019 г.- за дървен материал „дъб", 28" m³ на стойност 7 920 лв. с ДДС; Фактура № 3064/29.12.2020 г. - за доставка на дървен материал „дъб", 28" m³ на стойност 5 400 лв. с ДДС.

Общата стойност на фактура № 2654/27.03.2019 г. е 9 000 лв. и по същата има направено частично плащане в брой в размер от 2 640 лв. в брой в

склада на дружество „В.***“ ЕООД на 18.04.2019 г. Общата стойност на Фактура № 3064/29.12.2020 г. е 8 400 лв. и по нея има направено частично плащане в размер на 3 000 лева в брой, в склада на ищцовото дружество в гр. Габрово.

Посочените по-горе суми се отнасят до остатъчните задължения, като са извадени заплатените суми.

Общият размер на дължимата главница е в размер от 40 560 лева. Противоречието в исковата молба се дължи на техническа грешка при изчислението на сбора на дължимите суми.

Дължимата лихва за забава по периоди е както следва: 8 291.66 лв. и е изчислена по периоди за всяка отделна фактура.

На 24.11.2021 г. ищецът, във връзка с Разпореждане на съда № 2002 от 22.10.2021 г. е депозирал по делото молба, с която прави следните уточнения:

Ищцовото дружество твърди солидарна отговорност по отношение на търговски сделки, обективирани в долуописаните фактури:

По отношение на Фактура № 2756/01.08.2019г. и Фактура № 2757/02.08.2019 г. - твърди се, че същите са издадени въз основа на приложен Тристранен Протокол от 01.08.2019 г., който е подписан от трите дружества и е основание за ангажиране на солидарна отговорност на ответниците.

По отношение на останалите описани сделки, е заявено, че същите са за доставка на дървен материал. Същите са сключени с двете дружества като солидарно задължени лица. Дружество „В.***“ ЕООД има задължението да достави дървен материал, а ответниците „Б.Е.И.“ ЕООД и „Л.К.“ АД имат задължение да получат доставената стока и да заплатят уговорената цена. Същите са сключени на основание устни заявки по телефон, проведени между служители на трите дружества. Конкретните сделки са: 1. Договор за доставка на дървен материал „бук“, 30“ и 50“ м³ - за същия е издадена Фактура № 2654/27.03.2019 г.; 2. Договор за за доставка на дървен материал „дъб“, 50“ м³ - за същия е издадена Фактура № 2756/ 01.08.2019 г.; 3. Договор за доставка на дървен материал „дъб“, 28“ м³ - за същия е издадена Фактура № 3064/29.12.2020 г.

Ответникът „Б.Е.И.“ ЕООД, ЕИК *****, Адрес: с. Гложене, ул. „****“, общ. Тетевен, обл. Ловеч, чрез П.Д., в качеството му на управител, е подал на 21.12.2021 г. отговор на исковата молба, с който оспорва изцяло предявения иск като неоснователен и недоказан. Поддържа се, че към исковите липсват доказателства, от които може да се направи мотивиран извод, че претендираните от ищеца суми съответстват на действително дължимите. Оспорени се и приложените фактури, с твърдения за недължимост на сумите. Заявява се, че не следва да бъдат уважавани и исканията за присъждане на лихви. Това вземане е акцесорно по отношение на основното и тъй като горепосочените доводи показват неоснователността на основния иск, то не следва да бъде уважаван и искът за лихви.

Ответникът „Л.К.“ АД, ЕИК *****, гр. София, ул. „*****, Бизнесцентър Евротур, ет. *****, чрез Х.А. - изпълнителен директор и И.С. - прокурист, е подал на 12.01.2022 г. отговор на исковата молба, в който възразява срещу доводите и изводите на ищеца, оспорва изцяло така предявения иск по основание и размер.

Ответникът счита, че така предявеният иск е недопустим. Не е налице посочената в исковата молба пасивна процесуална легитимация. Искът е заведен към ненадлежни ответници. Посочено е, че искът е предявен за задължения, претендирани като солидарна отговорност между „Б.Е.“ ЕООД и „Л.К.“ АД, без това да се основава на фактите, още по-малко на естеството на сделката. „Л.К.“ АД не е договаряла съвместно с „Б.Е.И.“ ЕООД и не е поемала солидарно каквито и да било задължения. „Л.К.“ АД е отделно юридическо лице от „Б.Е.И.“ ЕООД. За задълженията на съответното юридическо лице отговорност носи самото юридическо лице, а не неговият собственик.

Ответникът оспорва изцяло и изложените в исковата молба факти и обстоятелства. Твърди, че не е вярно, че е подписан тристранен протокол за установяване на задължения, визириани в две от посочените фактури. „Л.К.“ АД се представлява по строго определен и вписан в ТРРЮРНЦ начин - чрез двама от тримата представляващи лица Корпорацията. Представеният протокол с ИМ не е подписан от надлежно представляващите „Л.К.“ АД към съответния момент, което е видно от публичната информация в Търговския регистър. Заявява се, че към исковата молба не е представен какъвто и да било договор, установяващ наличието на търговски отношения между ищеца и „Л.К.“ АД, обосноваващ претендираните задължения. Не са представени и каквито и да било други доказателства за съществуването на тези задължения. Ответникът моли да бъде постановено решение, с което да бъде отхвърлен изцяло като неоснователен, недопустим и недоказан предявеният иск срещу „Л.К.“ АД. Претендират се присъжда на направените по делото разноски.

Съдът, като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства приема за установено следното:

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

В производството са представени следните издадени от ищцовото дружество с получател Б.Е.И.” ЕООД данъчни фактури, а именно:

- Фактура № 2654/27.03.2019 г. - за доставка на дървен материал „бук“, 30“ м³ на стойност 9000 лв. с ДДС, по която се твърди наличие на частично плащане и размер на непогасения дълг от 6360 лв. с ДДС;
- Фактура № 2743/04.07.2019 г.- за доставка на дървен материал „дъб“, 50“ м³ на стойност 15 600 лв. с ДДС;
- Фактура № 2756/ 01.08.2019 г. - за дървен материал „дъб“, 28“ м³ на стойност 5 280 лв. с ДДС;
- Фактура № 2757/02.08.2019 г.- за дървен материал „дъб“, 28“ м³ на стойност 7 920 лв. с ДДС;
- Фактура № 3064/29.12.2020 г.- за доставка на дървен материал „дъб“, 28“ м³ на стойност 8 400 лв. с ДДС, по която се твърди наличие на

частично плащане и размер на непогасения дълг от 5 400 лв. с ДДС.;

Представен е и Протокол от 01.08.2019 г. за установени липси и съгласие за издаване на Фактура № 2756/ 01.08.2019 г. - за дървен материал „дъб“, 28“ м³ на стойност 5 280 лв. с ДДС и Фактура № 2757/02.08.2019г.- за дървен материал „дъб“, 28“ м³ на стойност 7 920 лв. с ДДС като задължението за заплащането им е в тежест на търговско дружество „Б.Е.И.“ ЕООД;

Представени са още имейл кореспонденция, както и Справки за законната лихва за отделните периоди.

По делото е допусната, изслушана и приета ССЧЕ, чието заключение като неоспорено, обективно и компетентно дадено се възприема от съда. Видно от направения анализ, данъчните фактури, (вкл. фактура № 0000003064/29.12.2020 г на стойност 8 400,00 лв.), издадени от дружеството „В.***“ ЕООД на „Б.Е.И.“ ЕООД са на обща стойност **49 600,80 лв.** Същите са намерили отражение в счетоводните регистри на издателя на фактурите Дружеството „В.***“ ЕООД по с/ка 411 „Клиенти“, аналитичната партида на „Б.Е.И.“ ЕООД като вземане от него. С получените частични плащания по тях са били частично покрити начислените вземания.

Получените при „Б.Е.И.“ фактури на обща стойност 49 600,80 лв., са намерили отражение в счетоводните регистри на „Б.Е.И.“ ЕООД по с/ка 401 „Доставчици“, аналитичната партида на „В.***“ ЕООД, като начислено задължение към тях. С извършените плащания е намалено начисленото задължение.

Извършените плащания във връзка с установените от експертизата данъчни фактури по дати, суми, начин на плащане и извършител на плащането, са обобщени в следната таблица:

Фактура №/дата	Стойност	Дата на плащане	Платена сума	Начин на плащане	Извършил плащането	Неплатен остатък
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
0000002654/27.03.2019	9000,00	27.03.2019	2640,00	Пко	„Б.Е.И.“ ЕООД	6360,00
0000002743/04.07.2019	15600,00					15600,00
0000002756/02.08.2019	5280,00					5280,00
0000002757/02.08.2019	7920,00					7920,00
0000002759/03.08.2019	3400,80					3400,80
0000003064/29.12.2020	8400,00	11.01.2021	8400,00	Пн	„Б.Е.И.“ ЕООД	0,00
Общо:	49 600,80		11 040,00			38 560,80

На база горните данни, вещото лице е констатирано, че неплатеният остатък по данъчните фактури е в размер на **38 560,80 лв.** По отношение този извод и при приемане на експертизата в ОСЗ, експертът е уточнил, че в

исковата молба липсва фактура 0000002759/03.08.2019 г. за сумата от 3 400,80 лв., която фактически е неплатена. Посоченото е още, че неплатени реално са тези фактури, които са описани горната таблица, като е установено разминаване в закрИ.ето на задълженията. В тази връзка и конкретно по отношение на фактура 0000003064/29.12.2020, за която се твърди от ищеца, че има три плащания по 1 000 лева и неплатеният остатък е 5 400 лева, вещото лице е заявило, че съгласно счетоводните регистри това не е така, тъй като тази фактура е издадена на 29.12., а на 11.01.2021 год. има плащане директно на сумата от 8 400 лева, което е непосредствено след издаването на тази фактура и е закрито това задължение.

Според експертизата, дружеството „Б.Е.И.“ ЕООД осчетоводявайки в счетоводните си регистри данъчните фактури като задължение за плащане, е отразило същите и в дневниците си за покупки по ЗДДС съответно през м. 03.2019 г., м. 07.2019 г., м. 08.2019 г. и м.12.2020 г, като е било начислено правото на данъчен кредит в размера отразен в издадените от дружеството „В.***“ ЕООД данъчни фактури.

Във връзка с възложените й задачи, експертизата е определила и размера на мораторната лихва. Видно от заключението, доколкото, между страните не е уговорен падеж за плащане на процесните данъчни фактури, то съгласно уточнението направено в исковата молба в р-л II, т.1 „Падеж на задълженията“ при изчислението на лихвата за забава е съобразена началната дата, индивидуализирана в исковата молба, а за крайна дата на изчислението е датата 27.09.2021 г. - датата на настоящата искова молба. Общият размер на изчислената лихва за забава на плащането по конкретните данъчни фактури, отчитайки получени частични плащания, **е в размер на 8 486,83 лв.**

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

Неизпълнението на договорното задължение е основание за отговорност на длъжника, на която съответстват определени права на кредитора. Така съгласно чл.79, ал.1 и ал.2 от ЗЗД, в случай на неизпълнение кредиторът има право да иска от длъжника (1) изпълнението заедно с обезщетение за забавата или (2) обезщетение вместо изпълнение, но и при този втори случай длъжникът може да предложи първоначално дължимото заедно с обезщетение за забавата, стига кредиторът все още да има интерес от изпълнението. Неизпълнение на договорно задължение е налице във всеки случай, когато длъжникът не изпълни задължението точно според уговореното, т.е. както при пълно неизпълнение, а така също и когато изпълни неточно, като в зависимост от случая неточното неизпълнение би могло да бъде както в количествено, така и в качествено, а също и във времево отношение – аргумент от чл.79, ал.1 от ЗЗД.

В случая ищецът претендира първоначално дължимото заедно с обезщетение за забавата на основание законовата разпоредба - чл. 86 от ЗЗД. Претенцията за главницата е в общ размер на 40 560 лева, формирана като сбор от неплатени (изцяло или частично) в условията на заявена пасивна солидарност парични задължения на ответниците по договори за доставка на дървен материал и във връзка, с които се твърди, че са издадени процесните Фактура № 2654/27.03.2019 г.-за доставка на дървен материал „бук“, 30“ м³ на стойност 9000 лв с ДДС; Фактура № 2743/04.07.2019г.- за доставка на

дървен материал „дъб“, 50“ м³ на стойност 15 600 лв с ДДС; Фактура № 2756/01.08.2019 г. - за дървен материал „дъб“, 28“ м³ на стойност 5 280 лв с ДДС; Фактура № 2757/02.08.2019 г. - за дървен материал „дъб“, 28“ м³ на стойност 7 920 лв с ДДС; Фактура № 3064/29.12.2020 г. - за доставка на дървен материал „дъб“, 28“ м³ на стойност 8 400 лв. с ДДС;

С оглед позициите на страните, спорни в производството се явяват, както въпросът с облигационната обвързаност помежду им и дължимостта на сумите, така и възможността за реализация на ищцовата претенция в условията на заявената пасивна солидарност.

Видно от данните по делото, в частност заключението на ССЧЕ, за стойността на извършените доставки са били издадени процесните данъчни фактури, като същите са намерили съответното счетоводно отразяване, както при ищеца, така и при първия ответник „Б.Е.И.“ ЕООД.

Относно значението на счетоводното отразяване на фактурите и ползването на данъчен кредит по тях, Съдът съобрази, наличието на формираната трайна практика на касационната инстанция, обективизирана в *Решение № 96 от 26.11.2009 г., по т. д. № 380/2008 г., на I т. о.; Решение № 30/08.04.2011 г., по т. д. № 416/2010 г. на I т. о.; решение № 118/05.07.2011 г., по т. д. № 491/2010 г. на II т. о.; Решение № 42/2010 г., по т. д. № 593/2009 г. на II т. о., Решение № 211/30.01.2012 г., по т. д. № 1120/2010 г. на II т. о.; Решение № 109 от 07.09.2011 г., по т. д. № 465/2010 г. на II т. о.; Решение № 92/07.09.2011 г., по т. д. № 478/2010 г. на II т. о. и мн.др., и съгласно която фактурите отразяват възникналата между страните облигационна връзка и осчетоводяването им от търговското дружество - ответник, включването им в дневника за покупко - продажби по ДДС и ползването на данъчен кредит по тях по смисъла на ЗДДС, представлява недвусмислено признание на задължението и доказват неговото съществуване.*

Гореизложеното и установеното от експертизата, дават основание на настоящия съдебен състав да възприеме за доказано твърдението на ищцовата страна относно наличието на възникнала валидна договорна обвързаност между нея и ответника „Б.Е.И.“ ЕООД.

В производството е налице частична установеност по отношение размера на заявените претенции, а именно до сумата от 35 160 лв. В този смисъл следва да бъде посочено, че според заключението и обясненията на вещното лице, дадени в ОСЗ, изцяло погасено чрез плащане, реализирано преди инициране на исковото производство, е задължението по Фактура № 3064/29.12.2020 г. Констатирано е и частично плащане по Фактура № 2654/27.03.2019 г. Същевременно, макар и установено с експертизата по основание и размер, не може да бъде предмет на разглеждане в настоящото производство – задължението по фактура № 0000002759/03.08.2019 г., тъй като същото не е част от исковата претенция.

Предвид горното и в съответствие с данните на ССЧЕ, съдът приема за установено наличието на частично, съответно - изцяло непогасени парични задължения към ищеца, касаещи доставките по фактури с №№ 2654/27.03.2019 г.; 2743/04.07.2019 г.; 2756/01.08.2019 г.; и 2757/02.08.2019 г.

Съществуващите парични задължения дават правно основание на

ищеца да търси съдебна реализация на правата си чрез предявления осъдителен иск по отношение на ответника „Б.Е.И.“ ЕООД.

Както бе посочено, спорен за производството е въпросът за ангажиране отговорността на ответниците в условията на заявената с исковата молба пасивна солидарност.

Съгласно задължителната практика на ВКС (по смисъла на т. 2 от ТР № 1/2010 г. ОСГТК на ВКС), когато с исковата молба са предявени иски по режим на пасивна солидарност на ответниците, ищецът следва да посочи обстоятелствата, от които според него възниква солидарност, а съдът трябва да прецени дали е налице някоя от хипотезите на чл. 121 от ЗЗД и когато липсва законова разпоредба или уговорка между страните за солидарност, то при уважаване или отхвърляне на иска отговорността на ответниците е в условие на разделност.

Разделността на задълженията и вземанията е общо правило при наличие на множество длъжници и кредитори, като солидарната отговорност възниква само в определените от закона случаи или когато е уговорена в договор, съгласно чл. 121 от ЗЗД. Тъй като процесните договорни отношения произтичат от търговска сделка с оглед качеството на страните по нея и характера на отношенията, приложима е разпоредбата на чл. 304 от ТЗ. Съобразно посочената норма, лицата, които при сключване на търговска сделка поемат едно общо задължение, се смятат за солидарни длъжници, ако от сделката не следва друго.

В производството, фактури, издадени от ищеца към втория ответник „Л.К.“ АД, ЕИК ***** във връзка с процесните правоотношения не се представят.

Липсват приемо-предавателни или други документи, установяващи изпълнение на доставки от „В.***“ ЕООД, ЕИК ***** към „Л.К.“ АД, ЕИК *****.

Същевременно, само от съдържанието на приетите по делото фактури, не може да се направи извод за това, че посочените в исковата молба ответници „Б.Е.И.“ ЕООД, ЕИК ***** и „Л.К.“ АД, ЕИК ***** са поели общо задължение за плащане, нито, че същите са се задължили изрично да отговарят пред ищеца солидарно за пълния им дължим размер.

Подобен извод не може да бъде направен на основание сочената свързаност на ответниците, доколкото същите са отделни правни субекти, участващи самостоятелно в търговския оборот, като в този смисъл – се явяват и носители на самостоятелни права и задължения.

Не може да бъде изведен извод за пасивна солидарност и от представения по делото Протокол 01.08.2019 г., тъй като същият не материализира признание за възникнало задължение в тежест на „Л.К.“ АД - присъствието на негов представител при извършените констативни действия не променя двустранния му характер, като протоколът поражда права и задължения единствено за ищеца и ответника „Б.Е.И.“ ЕООД, които са страни по него.

Поемане, съответно - признание на задължения от страна на „Л.К.“ АД по процесните договорни връзки между „В.***“ ЕООД и „Б.Е.И.“ ЕООД, не се установява и от представената по делото електронна кореспонденция.

Предвид изложеното, само на това основание предявените иски за

солидарно осъждане на ответниците, се явява неоснователно.

Съгласно задължителната практика на ВКС (по смисъла на т. 2 от ТР № 1/2010 г. ОСГТК на ВКС), когато с исковата молба са предявени иски при режим на пасивна солидарност на ответниците, ищецът следва да посочи обстоятелствата, от които според него възниква солидарност, а съдът трябва да прецени дали е налице някоя от хипотезите на чл. 121 от ЗЗД и когато липсва законова разпоредба или уговорка между страните за солидарност, то при уважаване на иска отговорността на ответниците е в условие на разделност. В този смисъл са Решение № 71 от 28.02.2011 г. по гр. д. № 1025/2010 г., I Т.О, Решение № 520 от 22.06.2010 г. по гр. д. № 496/2010 г., IV Г.О., Определение № 232 от 8.04.2013 г. на ВКС по т. д. № 1072/2012 г., II Т.О., ТК, Решение № 15 от 26.05.2017 г. по гр.д. № гр. дело № 40/2016 на ВКС, III-то Г.О., Решение № 163 от 02.02.2012 г. по т.д. № 642/2011 г., I Т.О. и други. Съобразно тази практика съдът не е обвързан от претенцията за солидарно осъждане, **но е необходимо да даде указания как се поддържа същата, ако солидарност не е налице.** Ако при заявена пасивна солидарност такава не се установи, искът се разглежда като предявен в пълния му размер срещу всеки от ответниците - в този смисъл е Решение №106/06.06.2016 г. по гр.д. № 4182/2015 г. III г.о, по чл. 290 ГПК.

С Определение № 2969/07.09.2023 г. настоящият съдебен състав, е дал едноседмичен срок от съобщението до ищеца да се уточни с писмена молба с препис за ответниците, при условие, че съдът приеме, че липсват основания за солидарното им осъждане, как се предявяват исковите претенции – за евентуално осъждане на ответниците, като се посочи кой е главен и кой – евентуален ответник. Ако се поддържат исковите претенции при условията на разделност се уточни по отношение на всеки един иск каква сума се претендира по отношение на всеки един ответник поотделно. Указано е на ищеца, че при неизпълнение на указанията съдът ще разгледа исковите претенции като предявени в пълния им размер срещу всеки един от ответниците поотделно, ако приеме, че липсват основания за солидарното им осъждане.

В дадения срок ищецът не е направил каквито и да е уточнения, поради което исковите следва да се разгледат по отношение на всеки един от тях поотделно, тъй като не е налице пасивна солидарност.

Преценявайки основателността на иска по отношение на ответника „Л.К.“ АД, съдът намира същите за изцяло неоснователни, съобразно изложените по-горе мотиви – липсват каквито и да е отношения между ищеца и този ответник във връзка с процесните фактури или поето задължение от страна на този ответник..

Исковите претенции са основателни по отношение исковите с правно основание чл.327 от ТЗ по отношение на ответника „Б.Е.С И.“ в размер на 35 160 лв. (съгласно неоспореното заключение на ССЕ, от която по Фактура № 2654/27.03.2019 г. – 6 360 лв.; По Фактура № 2743/04.07.2019 г. – 15 600 лв.; по Фактура № 2756/01.08.2019 г. – 5 280 лв.; по Фактура № 2757/02.08.2019 г. – 7 920 лв.) , като искът следва да се отхвърли до пълния предявен размер от 40 560 лв. във връзка с извършено плащане по Фактура № 2654/27.03.2019 г.

Следва да се уважат изцяло и предявените иски с правно основание чл.86 от ЗЗД, предвид обстоятелството, че съгласно заключението същите са основателни в размер на 8 486 лв. Предявените иски обаче са в общ размер от 8 291.66 лв., поради което е налице забраната за свръх петитум и съдът следва да осъди ответника „Б.Е.С И.“ ЕООД да заплати претендираната от ищеца сума изцяло.

При този изход на делото, на основание чл. 78, ал.3 от ГПК, ответниците имат право на сторените по делото разноски. Тъй като своевременно искане, ведно със Списък по чл. 80 от ГПК и доказателства за извършването им, е направено само от втория ответник, съдът намира, че ищцовото дружество следва да бъде осъдено да заплати на ответника "Л.К.“ АД, ЕИК *****, направените по делото разноски в размер на 2 190 лева.

Водим от горното, **СЪДЪТ**

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ КАТО НЕОСНОВАТЕЛНИ ПРЕДЯВЕНИТЕ от „В.***“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление - гр. Габрово, ул. *****, представлявано от управителя И.З., чрез адв. В. Е. Д. **за солидарно осъждане на „Б.Е.И.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: област Ловеч, община Тетевен, с. Гложене, ул. *****, *****, представлявано от управителя П.Х.Д. и „Л.К.“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. *****, представлявано от изпълнителните директори И. В.С. и П.Д.М., по исковете с правно основание чл.79, ал.1 от ЗЗД във вр. с чл.327, ал.1 от ТЗ за заплащане на сумата 40 560 лв. (четиридесет хиляди петстотин и шестдесет лева) по Договори за доставка на дървен материал, съгласно Фактура № 2654/27.03.2019 г. - за доставка на дървен материал „бук“, 30" и 50" m3 с остатъчна стойност от 6 360 лв. с ДДС; Фактура № 2743/04.07.2019 г. - за доставка на дървен материал „дъб“, 50" m3 на стойност 15 600 лв. с ДДС; Фактура № 2756/ 01.08.2019 г. - за дървен материал „дъб“, 28" m3 на стойност 5 280 лв. с ДДС; Фактура № 2757/02.08.2019 г.- за дървен материал „дъб“, 28" m3 на стойност 7 920 лв. с ДДС; Фактура № 3064/29.12.2020 г. - за доставка на дървен материал „дъб“, 28" m3 с остатъчна стойност от 5 400 лв. с ДДС., ведно със законна лихва върху главниците, считано от датата на предявяване на иска – 27.09.2021 г. до окончателното ѝ изплащане.**

ОТХВЪРЛЯ КАТО НЕОСНОВАТЕЛНИ ПРЕДЯВЕНИТЕ от „В.***“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление - гр. Габрово, ул. *****, представлявано от управителя И.З., чрез адв. В. Е. Д. **за солидарно осъждане на „Б.Е.И.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: област Ловеч, община Тетевен, с. Гложене, ул. *****, *****, представлявано от управителя П.Х.Д., и „Л.К.“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. *****, представлявано от изпълнителните директори И. В.С. и П.Д.М., по иски с правно**

основание 86 от ЗЗД за сумата общо в размер на 8 291.66 лв. (осем хиляди двеста деветдесет и един лева и шестдесет и шест стотинки), представляваща сбор от мораторна лихва върху главниците по Фактура № 2654/27.03.2019 г. - за периода от 10.04.2019 г. до 27.09.2021 г.; Фактура № 2743/04.07.2019 г. - за периода от 19.07.2019 г. до 27.09.2021 г.; Фактура № 2756/01.08.2019 г. - за периода от 16.08.2019 г. до 27.09.2021 г.; Фактура № 2757/02.08.2019 г. - за периода от 17.08.2019 г. до 27.09.2021 г.; Фактура № 3064/29.12.2020 г. - за периода от 13.01.2021 г. до 27.09.2021 г.

ОСЪЖДА „Б.Е.И.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: област Ловеч, община Тетевен, с. Гложене, ул. *****, *****, представлявано от управителя П.Х.Д., да заплати на „В.***“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление - гр. Габрово, ул. *****, представлявано от управителя И.З. на осн. чл.79, ал.1 от ЗЗД във вр. с чл.327, ал.1 от ТЗ сумата 35 160 лв. (тридесет и пет хиляди сто и шестдесет лева) - неплатени суми за доставки по Фактури с № № 2654/27.03.2019 г., 2743/04.07.2019 г., 2756/01.08.2019 г. и 2757/02.08.2019 г., ведно със законна лихва върху главниците, считано от датата на предявяване на иска – 27.09.2021 г. до окончателното ѝ изплащане, КАТО ОТХВЪРЛЯ исковете до пълния предявен размер от 40 560 лв. (четиридесет хиляди петстотин и шестдесет лева).

ОСЪЖДА „Б.Е.И.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: област Ловеч, община Тетевен, с. Гложене, ул. *****, *****, представлявано от управителя П.Х.Д., да заплати на „В.***“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление - гр. Габрово, ул. *****, представлявано от управителя И.З. на основание 86 от ЗЗД сумата 8 291.66 лв. (осем хиляди двеста деветдесет и един лева и шестдесет и шест стотинки), представляваща сбор от мораторна лихва върху главниците по Фактура № 2654/27.03.2019 г. - за периода от 10.04.2019 г. до 27.09.2021 г.; Фактура № 2743/04.07.2019 г. - за периода от 19.07.2019 г. до 27.09.2021 г.; Фактура № 2756/01.08.2019 г. - за периода от 16.08.2019 г. до 27.09.2021 г.; Фактура № 2757/02.08.2019 г. - за периода от 17.08.2019 г. до 27.09.2021 г.; Фактура № 3064/29.12.2020 г. - за периода от 13.01.2021 г. до 27.09.2021 г.

ОТХВЪРЛЯ КАТО НЕОСНОВАТЕЛНИ ПРЕДЯВЕНИТЕ от „В.***“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление - гр. Габрово, ул. *****, представлявано от управителя И.З., чрез адв. В. Е. Д. **против „Л.К.“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. *****, представлявано от изпълнителните директори И. В.С. и П.Д.М. искове с правно основание чл.79, ал.1 от ЗЗД във вр. с чл.327, ал.1 от ТЗ, за заплащане на сумата 40 560 лв. (четиридесет хиляди петстотин и шестдесет лева)** по Договори за доставка на дървен материал, съгласно Фактура № 2654/27.03.2019 г. - за доставка на дървен материал „бук“, 30" и 50" m3 с остатъчна стойност от 6 360 лв. с ДДС; Фактура № 2743/04.07.2019 г. - за доставка на дървен материал „дъб“, 50" m3 на стойност 15 600 лв. с ДДС; Фактура № 2756/ 01.08.2019 г. - за дървен материал „дъб“, 28" m3 на стойност 5 280 лв. с ДДС; Фактура № 2757/02.08.2019 г.- за дървен материал „дъб“, 28" m3 на стойност 7 920 лв. с ДДС; Фактура № 3064/29.12.2020 г. - за

доставка на дървен материал „дъб“, 28" m3 с остатъчна стойност от 5 400 лв. с ДДС., ведно със законна лихва върху главниците , считано от датата на предявяване на иска до окончателното ѝ изплащане.

ОТХВЪРЛЯ КАТО НЕОСНОВАТЕЛНИ ПРЕДЯВЕНИТЕ от „В.***“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление - гр. Габрово, ул. *****, представлявано от управителя И.З., чрез адв. В. Е. Д. **ПРОТИВ „Л.К.“ АД**, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. *****, представлявано от изпълнителните директори И. В.С. и П.Д.М., **искове с правно основание 86 от ЗЗД за сумата 8 291.66 лв. (осем хиляди двеста деветдесет и един лева и шестдесет и шест стотинки)**, представляваща сбор от мораторна лихва върху главниците по Фактура № 2654/27.03.2019 г. - за периода от 10.04.2019 г. до 27.09.2021 г.; Фактура № 2743/04.07.2019 г. - за периода от 19.07.2019 г. до 27.09.2021 г.; Фактура № 2756/01.08.2019 г. - за периода от 16.08.2019 г. до 27.09.2021 г.; Фактура № 2757/02.08.2019 г. - за периода от 17.08.2019 г. до 27.09.2021 г.; Фактура № 3064/29.12.2020 г. - за периода от 13.01.2021 г. до 27.09.2021 г.

ОСЪЖДА „В.***“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление - гр. Габрово, ул. *****, представлявано от управителя И.З., чрез адв. В. Е. Д., да заплати на „Л.К.“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. *****, представлявано от изпълнителните директори И. В.С. и П.Д.М., на основание чл. 78, ал.3 от ГПК сумата **2 190 (две хиляди и деветдесет) лева - разноси по делото.**

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Софийски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____